

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

Наредба за изменение и допълнение на Наредба № I-2539 от 2012 г. за определяне максималния размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенятията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение (обн., ДВ, бр. 1 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 44 от 2015 г., бр. 28 от 2017 г. и бр. 26 от 2018 г.)

§ 1. В чл. 8, ал. 1, т. 12 думите „трудови или гражданска“ се заменят с „гражданските“, а след думата „точки“ се поставя запетая и се добавя „а ако преподавателите имат склучени трудови договори, информацията за тях се проверява служебно от служител от отдел „Пътна полиция“ при ГДНП“.

§ 2. В чл. 15, ал. 2, т. 7 думите „трудови или гражданска“ се заменят с „гражданските“, а след думата „точки“ се поставя запетая и се добавя „а ако преподавателите имат склучени трудови договори, информацията за тях се проверява служебно от служител от отдел „Пътна полиция“ при ГДНП“.

§ 3. В преходните и заключителните разпоредби се създава § 6а:

„§ 6а. Копия на документите по чл. 8, ал. 1, т. 7 и чл. 15, ал. 2, т. 2, издадени след 1 януари 2012 г., не се подават от лицата по чл. 5, а наличността на дипломи за завършено висше образование на преподавателите се установява служебно от служител от отдел „Пътна полиция“ при ГДНП, като резултатът от проверката се отразява върху списъка на преподавателите по чл. 8, ал. 1, т. 6. Служителят, извършил проверката, полага върху списъка поднис и изписва длъжността си, името и фамилията.“

Заключителна разпоредба

§ 4. Параграфи 1 и 2 влизат в сила от 1 юли 2020 г.

Министър:
Младен Marinov

5641

МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 2015 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването (обн., ДВ, бр. 7 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 83 от 2015 г.; доп., бр. 88 от 2016 г.)

§ 1. В чл. 5, ал. 2, т. 2 думите „положителна акредитационна оценка за обучение на студенти и специализанти по чл. 90, ал. 1, т. 3 от

Закона за лечебните заведения“ се заменят с „одобрение от министъра на здравеопазването за извършване на дейности по чл. 90, ал. 1 от Закона за лечебните заведения“.

§ 2. В чл. 8, ал. 2 т. 5 се изменя така:

„5. номер и дата на сключения договор или на заповедта по чл. 11, 13, чл. 22а, ал. 1 и чл. 22в, ал. 3.“

§ 3. В чл. 9, ал. 2 думите „националния консултант по съответната специалност, а когато няма определен такъв – от“ се заличават.

§ 4. Глава втора „Провеждане на обучението“ се изменя така:

„ГЛАВА ВТОРА

ПРОВЕЖДАНЕ НА ОБУЧЕНИЕТО

Раздел I

Прием и условия за провеждане на обучение за придобиване на специалност от лица с професионална квалификация по медицинска професия от професионални направления „Медицина“, „Фармация“ и „Здравни грижи“ и лица с висше немедицинско образование

Чл. 11. (1) Обучението за придобиване на специалност, при която основно се извършват лечебна и/или диагностична дейност или непосредствено се предоставят здравни грижи на пациенти, наричана за кратко „клинична специалност“, се осъществява въз основа на едно от следните основания:

1. склучен срочен трудов договор на основание чл. 68, ал. 1, т. 2 от Кодекса на труда на пълно работно време с база за обучение по съответната специалност на длъжност за специализант, посочена в чл. 17, ал. 1; договорът със срок до изпълнението на учебната програма и индивидуалния учебен план, но не по-късно от срока по чл. 12, ал. 3; изпълнението на учебната програма и индивидуалния учебен план се потвърждава от висшето училище при допускането на специализанта до държавен изпит;

2. договор за повишаване на квалификацията по чл. 234 от Кодекса на труда, склучен между база за обучение и неин служител с придобита вече друга специалност в системата на здравеопазването;

3. заповед на министъра на от branата или оправомощено от него длъжностно лице по чл. 92, ал. 3 от Закона за от branата и въоръжените сили на Република България.

(2) Структурата, в която е назначен специализантът по чл. 68, ал. 1, т. 2 от Кодекса на труда или в която се обучава въз основа на договор по чл. 234 от Кодекса на труда или заповед по чл. 11, ал. 1, т. 3, трябва да осъществява дейности по специалността, по която той се обучава.

(3) В договора и заповедта по ал. 1 се посочва задължението на ръководителя на базата за обучение да осигури присъствието

на специализанта в друго лечебно заведение или в национален център по проблемите на общественото здраве при спазване на изискванията на чл. 15, ал. 2 за частите от учебната програма, които базата за обучение не може да проведе, и за предвиденото в учебната програма теоретично обучение.

(4) Обучението за придобиване на клинична специалност от чужденци, които не са граждани на държава – членка на Европейския съюз, другите държави от Европейското икономическо пространство и Швейцария, и не са с разрешено дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България, или с предоставено право на убежище, признат статут на бежанец или хуманитарен статут и които не са чужденци от българска народност, се провежда въз основа на сключен договор за обучение между висшето училище, базата за практическо обучение и специализанта при спазване на изискванията на чл. 15, ал. 2.

(5) Обучението за придобиване на специалност, при която по време на обучението не се извършва лечебна и/или диагностична дейност и не се предоставят непосредствено здравни грижи на пациенти като основна дейност, наричана за краткост „неклинична специалност“, се осъществява въз основа на заповед на ректора на висшето училище.

(6) Обучението за придобиване на военно-медицинска специалност се осъществява въз основа на заповед на началника на Военно-медицинската академия.

Чл. 12. (1) Обучението за придобиване на клинична специалност започва от датата, посочена в договора или заповедта по чл. 11, ал. 1 или 4 или чл. 13, ал. 3, а обучението за придобиване на неклинична специалност започва от датата, посочена в заповедта на ректора на висшето училище.

(2) Обучението за придобиване на военно-медицинската специалност започва от датата, посочена в заповедта на началника на Военно-медицинската академия.

(3) Обучението за придобиване на специалност приключва с успешно полагане на държавния изпит за специалност в срок не по-дълъг от 5 години след изтичане на срока, определен в приложение № 1 за съответната специалност.

(4) След изтичане на срока по ал. 3 обучението за придобиване на специалност се прекратява по реда на чл. 25.

Чл. 13. (1) Центровете за спешна медицинска помощ, центровете за трансфузионна хематология, държавните психиатрични болници и други лечебни заведения, които нямат одобрение от министъра на здравопазването за обучение по съответната специалност, могат да сключват договори с бази за обучение по чл. 5, ал. 2 за обучение по клинични специалности на свои служители.

(2) Висшите училища могат да сключват договори с бази за обучение по чл. 5, ал. 2 за обучение по клинични специалности на свои служители.

(3) Отношенията между лечебното заведение по ал. 1, което няма одобрение от министъра на здравопазването за обучение, или висшето училище по ал. 2 и служителя му, който ще се обучава по клинична специалност, се ureждат по реда на чл. 234 от Кодекса на труда.

Чл. 14. (1) В 7-дневен срок от сключването на договора или издаването на заповедта по чл. 11, ал. 1 или 4 или чл. 13, ал. 3 базата за обучение изпраща във висшето училище, с което има сключен договор, заверени копия на следните документи:

1. документ за самоличност на специализанта;

2. диплома за придобитата от специализанта професионална квалификация в Република България или документ, удостоверяващ правото на специализанта да упражнява съответната професия, когато професионалната квалификация е придобита в друга държава;

3. договорите по чл. 11, ал. 1 или 4 или чл. 13 или заповед по чл. 11, ал. 1, т. 3;

4. удостоверение за членство на специализанта в съответната съсловна организация;

5. удостоверение за владеене на български език и професионалната терминология на български език, издадено по реда на наредбата по чл. 186, ал. 3, т. 1 от Закона за здравето в случаите по чл. 19, ал. 1 и 2;

6. заповедта на министъра на здравопазването за одобрение на лечебното заведение за обучение на специализанти по съответната специалност.

(2) В 14-дневен срок от получаване на документите по ал. 1 висшето училище проверява дали подадените документи са в съответствие с изискванията на тази наредба. В случай че са спазени изискванията на наредбата, висшето училище регистрира специализанта и издава книжка за специализация.

(3) В книжката за специализация се вписва регистрационният номер на специализанта от регистъра на специализантите по чл. 8, ал. 2. Висшето училище изпраща книжката за специализация на базата за обучение в 7-дневен срок от получаване на номера от регистъра на специализантите.

(4) В случай че са установени несъответствия на подадените документи с изискванията на наредбата, висшето училище писмено уведомява базата за обучение и определя срок за отстраняването им.

(5) В 7-дневен срок от отстраняване на несъответствията по ал. 4 висшето училище регистрира специализанта и издава книжка за специализация.

(6) В случай че несъответствията по ал. 4 не са отстранени в определения срок, висшето училище не регистрира специализанта, за което уведомява базата за обучение.

(7) Когато специализантът се обучава по неклинична специалност, висшето училище, издало заповедта за провеждане на обучението, регистрира специализанта и издава книжката за специализация.

(8) Военномедицинската академия регистрира специализанта, обучаващ се по военномедицинска специалност, и издава книжката за специализация по военномедицинските специалности.

Чл. 15. (1) Теоретичното обучение се провежда в редовна форма, ако е предвидено в учебната програма, може да се провежда и дистанционно.

(2) Практическото обучение по клиничните специалности се провежда на пълно работно време съобразно харектара на дейностите по съответната специалност. Обучението се осъществява чрез личното участие на специализанта в дейностите, извършвани в базата за обучение, като той носи отговорност за извършваната от него дейност в съответствие с действащите медицински стандарти и правилата за добра медицинска практика.

(3) Трудовото възнаграждение на специализанта, получавано за извършваната от него дейност, не може да бъде по-малко от минималния месечен размер на осигурителният доход за съответната икономическа дейност и квалификационна група професии, определен със закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за съответната календарна година.

(4) Трудовото възнаграждение на специализантите, приети на места, финансиирани от държавата по реда на чл. 46, ал. 5, не може да бъде по-малко от две минимални работни заплати за страната. За специализантите по „Обща медицина“, приети на такива места, трудовото възнаграждение не може да бъде по-малко от 1,8 пъти минималния месечен размер на осигурителният доход за съответната икономическа дейност и квалификационна група професии, определен със закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за съответната календарна година, а за специалностите, определени по реда на чл. 426, ал. 2, не може да бъде по-малко от размера, определен със заповедта по чл. 426, ал. 2.

(5) Практическото обучение по неклиничните специалности се извършва съобразно утвърдената учебна програма.

(6) Колоквиумите, предвидени в учебната програма, се провеждат пред комисия, определена със заповед на ректора на висшето училище, регистрирала специализанта, или на определено от него длъжностно лице, която се състои от най-малко двама членове.

Чл. 16. (1) Обучението за придобиване на специалността „Обща медицина“ е повече с практическа, отколкото с теоретична насоченост. То се провежда съобразно учебната програма за срок от три години, от които теоретично обучение – не повече от 8 месеца, и практическо обучение – не по-малко от 28 месеца.

(2) В продължителността на практическото обучение по ал. 1 се включват най-малко 6 месеца обучение в лечебно заведение за болнична помощ, получило одобрение от министъра на здравеопазването за обучение, и най-малко 6 месеца – в амбулатория за първична медицинска помощ, получила одобрение от министъра на здравеопазването за обучение по „Обща медицина“.

(3) Теоретичното обучение по ал. 1 може да се провежда в редовна или дистанционна форма. Висшите училища организират провеждането на дистанционната форма на обучение въз основа на учебна документация, разработена в съответствие с учебната програма за специалност „Обща медицина“ и с Наредбата за държавните изисквания за организиране на дистанционна форма на обучение във висшите училища, приета с Постановление № 292 на Министерския съвет от 2004 г. (ДВ, бр. 99 от 2004 г.).

Чл. 17. (1) Базите за обучение обявяват целогодишно, включително на интернет страниците си, свободните длъжности за специализанти, които могат да бъдат: „лекар, специализант по ...“, „фармацевт, специализант по ...“, „медицинска сестра, специализант по ...“, „акушерка, специализант по ...“, „фелднер, специализант по ...“, „реабилитатор, специализант по ...“, „инспектор по обществено здраве, специализант по ...“. За останалите медицински специалисти и за лицата с немедицинско образование се обявява подходяща за тях длъжност за специализант.

(2) В 14-дневен срок базите за обучение уведомяват Министерството на здравеопазването за обявените от тях свободни длъжности за специализанти. Министерството на здравеопазването публикува на интернет страницата си постыпилата информация за свободни длъжности за специализанти.

(3) Заемането на длъжностите по ал. 1 се извършва след провеждане на конкурса по реда на Кодекса на труда с изключение на длъжностите за специализанти по „Обща медицина“, за които може да не се провежда конкурс.

(4) Времето, през което медицинските и немедицинските специалисти работят по клинична специалност в база за обучение на основание, различно от посоченото в чл. 11, ал. 1, не се зачита за обучение за придобиване на специалност.

(5) В едномесечен срок от приключване на обучението за придобиване на специалност от специализанта ръководителят на базата за обучение писмено уведомява за това висшето училище.

Чл. 18. (1) Приемът на специализанти по неклинични специалности се извършва след проведен конкурс по документи по ред, определен от висшето училище.

(2) Местата за специализанти по ал. 1 се определят най-малко веднъж годинно от ректора на висшето училище или от определено от него длъжностно лице.

(3) Предложения за места по ал. 2 до висшето училище, с което имат сключен договор за обучение на специализанти, подават и националните центрове по проблемите на общественото здраве и Военномедицинската академия, които извършват обучение по съответната специалност.

(4) Редът и сроковете за подаване на предложенията по ал. 3 се определят от висшите училища.

(5) Висшите училища обявяват на интернет страниците си определените от тях места за специализанти по неклинични специалности.

(6) Приемът на специализанти по военномедицински специалности се извършва след проведен конкурс по документи по ред, определен от Военномедицинската академия.

Чл. 19. (1) Гражданите на държава – членка на Европейския съюз, другите държави от Европейското икономическо пространство и Швейцария, придобили професионалната си квалификация в държава, различна от Република България, могат да започнат обучение за придобиване на специалност след признаване на професионалната им квалификация по реда на Закона за признаване на професионални квалификации и успешно премината проверка на познанията по български език по реда на чл. 89, ал. 2 на Закона за признаване на професионални квалификации.

(2) Чужденците извън тези по ал. 1 могат да кандидатстват за обучение за придобиване на специалност в системата на здравеопазването при следните условия:

1. владеят български език и професионалната терминология на български език, установено по реда на наредбата по чл. 186, ал. 3, т. 1 от Закона за здравето;

2. имат призната професионална квалификация по медицинска професия по реда на Закона за признаване на професионални квалификации в случаите по чл. 186, ал. 3, т. 2 от Закона за здравето, или

3. успешно са положили изпит в случаите по чл. 186, ал. 3, т. 3, буква „а“ от Закона за здравето.

(3) Лицата, придобили професионална квалификация по немедицинска професия в чужбина, могат да кандидатстват за обучение

за придобиване на специалност след признаване на висшето им образование по реда на Закона за висшето образование.

(4) Владеенето на български език до степен, гарантираща възможността на гражданите на държава – членка на Европейския съюз, другите държави от Европейското икономическо пространство и Швейцария, придобили професионалната си квалификация в Република България, да се обучават за придобиване на специалност на български език, се установява при условия и ред, определени от висшето училище, а по военномедицинските специалности – от Военномедицинската академия.

Чл. 20. (1) Ръководителят на базата за обучение определя за ръководител на специализанта лице с призната съответна специалност и трудов стаж по нея не по-малко от 5 години.

(2) Ръководителят на специализанта:

1. изработва индивидуален учебен план в срок до един месец от сключването на договора по чл. 11, ал. 1 или 4 или чл. 13, ал. 3 или от издаването на заповедта за провеждане на обучението, който включва и списък със задължителните умения и компетентности, които специализантът следва да придобие по време на обучението си; индивидуалният учебен план се утвърждава от ръководителя на базата за обучение;

2. може да участва в провеждането на колоквиумите;

3. контролира и съдейства за изпълнението на изискваните по учебната програма практически дейности (изследвания, операции, манипулации и др.);

4. оценява напредъка на специализанта в края на всяка година от обучението на специализанта и отбелязва задължителните умения и компетентности, които специализантът е овладял до момента;

5. изготвя атестат за практическата дейност, реализирана по време на обучението и изпълнението на индивидуалния учебен план;

6. може да присъства на държавния изпит на специализанта.

(3) Лицата по ал. 2 могат да бъдат ръководители на не повече от трима специализанти по клинични специалности.

(4) Ръководителят на базата за обучение изпраща във висшето училище, регистрирало специализанта, копие на индивидуалния учебен план по ал. 2, т. 1 в 7-дневен срок от утвърждаването му.

(5) Висшето училище проверява дали индивидуалният учебен план по ал. 4 е в съответствие с утвърдената от министъра на здравеопазването учебна програма по съответната специалност. В случай че се установят несъответствия, висшето училище в 1-месечен срок уведомява писмено базата за обучение и определя срок за отстраняването им.

Чл. 21. (1) Практическото обучение по модули и раздели, които не могат да се провеждат в базата за обучение, се провежда в други лечебни заведения или национални центрове по проблемите на общественото здраве – бази за обучение.

(2) Условията и редът за провеждане на практическото обучение на специализантите за времето, за което се обучават в друго лечебно заведение или национален център по проблемите на общественото здраве, се определят в договор между базата за обучението на специализанта и приемащото лечебно заведение или национален център, а за специализантите по „Обща медицина“ – между висшето училище, където ги е регистрирало, базата за обучение и приемащото лечебно заведение.

(3) Приемащото лечебно заведение или национален център по проблемите на общественото здраве издава на специализанта удостоверение за всеки преминат модул или раздел от учебната програма.

(4) Част от практическото обучение може да се провежда и в чужбина със съгласието на ръководителя на базата за обучение. Признаването на проведеното в чужбина обучение се извършва по реда на чл. 23.

Чл. 22. (1) Висшите училища и националните центрове по проблемите на общественото здраве обявяват на интернет страниците си план-график за провеждане на включеното в учебните програми теоретично обучение по различните специалности и определените от тях такси за участие.

(2) Ако висшето училище, в което е регистриран специализантът, не може да проведе част или цялото теоретично обучение, то се провежда в друго избрано от специализанта висше училище.

(3) Висшето училище по ал. 2, където е провело обучението, и националните центрове по проблемите на общественото здраве издават удостоверение за всяка премината от специализанта част от теоретичното обучение.

(4) Ако специализантът по ал. 2 е прист на място по чл. 45, ал. 2, висшето училище, регистрирали специализанта, издава документ, удостоверяващ това обстоятелство. Специализантът е длъжен да представи документа във висшето училище, в което ще проведе теоретичното обучение, което не може да бъде проведено във висшето училище, в което е регистриран.

Раздел II

Прием и условия за провеждане на обучение за придобиване на специалност от лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“

Чл. 22а. (1) Обучението за придобиване на специалност за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“ се

осъществява въз основа на заповед на ректора на висшето училище.

(2) Когато практическото обучение по специалности за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“ се провежда в база за обучение – лечебно заведение по чл. 5, ал. 2, т. 2, висшето училище по ал. 1 сключва договор с лечебното заведение за провеждане на обучението в съответствие с изискванията на тази наредба.

Чл. 22б. (1) Местата за специализанти – лекари по дентална медицина, се определят най-малко веднъж годишно от ректора на висшето училище или от определено от него дължностно лице.

(2) Предложения за места по ал. 1 до висшето училище, с което имат сключен договор за обучение на специализанти, подават и лечебните заведения по чл. 5, ал. 2, т. 2, получили одобрение от министъра на здравеопазването за обучение по специалности за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“.

(3) Редът и сроковете за подаване на предложението по ал. 2 се определят от висшите училища.

(4) Висшите училища обявяват на интернет страниците си определените от тях места за специализанти по специалности за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“.

Чл. 22в. (1) Приемът на специализанти – лекари по дентална медицина, се извършва след проведен конкурс по ред, определен от висшето училище, съвместно с базата за обучение по чл. 22а, ал. 2.

(2) Висшето училище издава заповед за провеждане на обучението на пристите специализанти, регистрира ги и издава книжка за специализация. В книжката за специализация се вписва регистрационният номер на специализанта от регистъра на специализантите по чл. 8, ал. 2.

(3) Пристите специализанти сключват договор с базата за обучение, посочена в заповедта на ректора, в който се регламентират условията за провеждане на практическото обучение в съответствие с изискванията на тази наредба. Базата за обучение изпраща в 7-дневен срок копие на договора до висшето училище, издало заповедта по ал. 2.

(4) В договора по ал. 3 се посочва задължението на ръководителя на базата за обучение да осигури пристъпието на специализанта във висше училище или лечебно заведение по чл. 5, ал. 2, т. 2 за частите от учебната програма, които базата за обучение не може да проведе, и за предвиденото в учебната програма теоретично обучение.

(5) Обучението за придобиване на специалност за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“ започва от

датата, посочена в заповедта на ректора на висшето училище.

Чл. 22г. (1) Теоретичното обучение се провежда от висшето училище съобразно утвърдените учебни програми. Висшите училища обявяват на интернет страниците си план-график за провеждане на включеното в учебните програми теоретично обучение по различните специалности и определените от тях такси за участие.

(2) Практическото обучение по специалностите за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“ се провежда на пълно работно време съобразно харектера на дейностите по съответната специалност. Обучението се осъществява чрез личното участие на специализанта в дейностите, извършвани в базата за обучение, като той носи отговорност за извършваната от него дейност в съответствие с действащите медицински стандарти и правилата за добра дентална практика.

(3) Колоквиумите, предвидени в учебната програма, се провеждат пред комисия, определена със заповед на ректора на висшето училище, която се състои от най-малко двама членове.

(4) С договора по чл. 22в, ал. 3 може да се предвиди и по-дълъг срок за изпълнение на учебната програма от определения в номенклатурата на специалностите при спазване изискванията на чл. 12, ал. 3 и 4.

Чл. 22д. Лекарите по дентална медицина – граждани на държава – членка на Европейския съюз, другите държави от Европейското икономическо пространство и Швейцария, придобили професионалната си квалификация в държава, различна от Република България, и лекарите по дентална медицина – граждани на трети държави, могат да започнат обучение за придобиване на специалност по реда и при условията на чл. 19.

Чл. 22е. Ректорът на висшето училище по предложение на ръководителя на базата за обучение определя ръководител на специализантите по специалности за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“, за когото се прилагат изискванията на чл. 20, ал. 1, 2 и 3.

Чл. 22ж. (1) Практическото обучение по модули и раздели, които не могат да се провеждат в базата за обучение по специалност за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“, се провежда в друго лечебно заведение или висше училище – бази за обучение. Условията и редът за провеждане на това обучение се определят в договор между базата за обучение на специализанта и приемашщото лечебно заведение или висше училище.

(2) Присмаштото лечебно заведение или висше училище издава на специализанта

удостоверение за всеки преминат модул или раздел от учебната програма.

(3) Провеждането и признаването на обучение в чужбина се извършва по реда и при условията на чл. 21, ал. 4.

Раздел III

Промени в обстоятелствата по провеждане на обучението за придобиване на специалност

Чл. 23. (1) Медицински специалисти, които са провели стап на обучение за придобиване на специалност в чужбина и имат право да упражняват медицинска професия съгласно Закона за здравето, могат да продължат обучението си по същата специалност по реда на тази наредба след признаване на проведенния период на обучение при условия и по ред, определени от висшето училище, регистрирано специализанта, или от Военномедицинската академия – за военномедицинските специалности.

(2) Лица, провели обучение в чужбина по специалност от номенклатурата на специалностите по програма, съответстваща на утвърдената от министъра на здравеопазването учебна програма по съответната специалност, могат да подаат документи за допускане до държавен изпит в избрано от тях висше училище или Военномедицинската академия за военномедицинските специалности.

(3) Преценката за това, дали с изнълнена утвърдената от министъра на здравеопазването учебна програма в случаите по ал. 2, се извършва при условия и по ред, определени от висшето училище или от Военномедицинската академия за военномедицинските специалности.

(4) При извършване на преценката по ал. 3 задължително се изискват становища на най-малко двама специалисти по съответната специалност, заемащи академична длъжност „доцент“ или „професор“.

Чл. 24. (1) Обучението за придобиване на специалност се прекъсва в следните случаи:

1. когато специализантът не провежда обучение за придобиване на специалност повече от 1 месец;

2. при налагане на наказание заличаване от регистъра на регионалната колегия на съответната съсловна организация за срока на заличаването;

3. в случаите по чл. 192 и 193 от Закона за здравето;

4. по молба на специализанта.

(2) В 7-дневен срок от настъпването на обстоятелство по ал. 1 ръководителят на базата за обучение уведомява писмено висшето училище, регистрирано специализанта.

(3) Обучението за придобиване на специалност се прекъсва със заповед на ръководителя на висшето училище или на Военномедицинската академия.

(4) Обучението за придобиване на специалност се удължава със срока на прекъсването, но не повече от срока по чл. 12, ал. 3.

Чл. 25. (1) Обучението за придобиване на специалност се прекратява в следните случаи:

1. за клинични специалности при:

а) неявяване на специализант по чл. 11, ал. 4 в базата за обучение в тримесечен срок от началната дата на обучение, посочена в договора;

б) прекратяване на договора по чл. 11, ал. 1 или чл. 13 или на заповедта по чл. 11, ал. 1, т. 3 преди изпълнението на учебната програма и индивидуалния учебен план;

в) наложено с влязла в сила присъда наказание, свързано с упражняването на професията;

г) изтичане на срока на обучение по чл. 12, ал. 3;

2. за исклинични специалности, специалности за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“ и военномедицински специалности при:

а) неявяване на специализанта в базата за обучение в тримесечен срок от началната дата на обучение, посочена в заповедта;

б) неизълнение на учебната програма или показани слаби резултати при усвояването на учебната програма, установено по ред и условия, определени от висшето училище, в което е регистриран специализантът, или от началника на Военномедицинската академия за военномедицинските специалности;

в) прекратяване на договора по чл. 22в, ал. 3;

г) наложено с влязла в сила присъда наказание, свързано с упражняването на професията;

д) изтичане на срока на обучението по чл. 12, ал. 3;

е) молба на специализанта.

(2) В 7-дневен срок от настъпването на обстоятелство по ал. 1 ръководителят на базата за обучение уведомява писмено висшето училище, регистрирало специализанта.

(3) В случаите по ал. 1 базата за обучението издава на специализанта удостоверение за преминатото до момента практическо обучение за придобиване на специалност и му предоставя заверено копие на документите, удостоверяващи преминатото обучение.

(4) Обучението за придобиване на специалност се прекратява със заповед на ръководителя на висшето училище или на Военномедицинската академия.

(5) Когато след прекратяване на обучението по ал. 4 специализантът започне обучение за придобиване на същата или друга специалност, преминатото обучение, удостоверено с документа по ал. 3, може да бъде признато при условия и по ред, определени от висшето училище, регистрирало специализанта.

(6) Когато специализант прекрати обучението си за придобиване на специалност в една база, но в срок до един месец го продължи в друга база, която има договор с висшето училище, в което е регистриран, ректорът на висшето училище не издава заповед за прекратяване на обучението по ал. 4, а уведомява Министерството на здравеопазването за промяната по реда на чл. 8, ал. 4.

(7) В случаите по ал. 6 специализантът писмено уведомява висшето училище, в което е регистриран, че ще продължи обучението си в друга база, която има договор с висшето училище.

Чл. 26. Висшите училища и Военномедицинската академия изирачат в Министерството на здравеопазването копие на заповедта за прекъсване или прекратяване на обучението за придобиване на специалност в 7-дневен срок от издаването ѝ.

Чл. 27. (1) Когато лечебното заведение или националният център по проблемите на общественото здраве престане да отговаря на условията за база за обучението по чл. 5, ал. 2 и лечебното заведение или националният център не са в процедура за получаване на одобрение по чл. 90, ал. 2 от Закона за лечебните заведения или акредитация по реда на Закона за висшето образование, договорът или заповедта по чл. 11, ал. 1 или 4, чл. 13, чл. 22а, ал. 1 и чл. 22в, ал. 3 се прекратява.

(2) В случаите по ал. 1 лечебното заведение или националният център издава на специализанта удостоверение за преминатото до момента практическо обучение за придобиване на специалност и му предоставя заверено копие на документите, удостоверяващи преминатото обучение.

(3) Специализантът има право да продължи своето обучение за придобиване на специалност по реда на тази наредба в друга база за обучението.

(4) Когато одобрението за обучение на лечебно заведение или акредитацията по реда на Закона за висшето образование на висше училище или национален център по проблемите на общественото здраве са изтекли, но те са в процедура за получаване на последващо одобрение/акредитация, специализантът има право да прекъсне или да прекрати обучението си за придобиване на специалност или при възможност да проведе обучение по реда на чл. 21 или 22ж.

(5) Времето, през което медицински или немедицински специалист работи в лечебно заведение или национален център по проблемите на общественото здраве, което не е база за обучение по съответната специалност, не се счита за обучение за придобиване на специалност.“

§ 5. Член 28 се изменя така:

„Чл. 28. (1) До държавен изпит за специалност се допускат специализантите, които са изпълнили съответната учебна програма и индивидуален учебен план съгласно изискванията на наредбата в срок до 30 април за изпитната сесия през май и в срок до 30 ноември за изпитната сесия през декември. Препечката за това, дали учебната програма е изпълнена в съответствие с изискванията на наредбата, се извършва при условия и по ред, определени от висшето училище, регистрирали специализанта и издало книжката за специализация.

(2) Специализантите, изпълнили съответната учебна програма и индивидуален учебен план, се допускат до държавен изпит при съзвикане на изискванията на чл. 12, ал. 3.“

§ 6. В чл. 29, ал. 2 думите „не повече от“ се заменят с „по възможност най-малко“.

§ 7. В чл. 33 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 в текста преди т. 1 думите „се прилагат“ се заменят със „специализантите, завършили обучението си в срок до 28 февруари за изпитната сесия през май и в срок до 30 септември за изпитната сесия през декември прилагат“.

2. Създава се нова ал. 5:

„(5) Специализантите, които предстои да завършат обучението си до 30 април за изпитната сесия през май, съответно до 30 ноември за изпитната сесия през декември, прилагат следните документи към заявлението за допускане до държавен изпит по ал. 2:

1. копие на книжката за специализация;

2. документ, издаден от базата за обучение, удостоверяващ проведеното до момента теоретично и практическо обучение съгласно учебната програма, включително извършението на операции, манипулации и други, когато съгласно учебната програма се изиска изпълнението на определен брой медицински дейности, както и срока, в който предстои да бъде изпълнена учебната програма;

3. удостоверения за преминатите до момента модули или раздели от учебната програма, които са проведени извън базата за обучение;

4. удостоверения за проведеното до момента теоретично обучение“.

3. Създават се ал. 6 и 7:

„(6) В 5-дневен срок от приключването на обучението, но не по-късно от 30 април за изпитната сесия през май, съответно 30 ноември за изпитната сесия през декември, специализантите по ал. 5 подават във висшето училище, в което са регистрирани, документите по ал. 3.

(7) Висшето училище взема решение за допускане или недопускане на специализантите по ал. 5 в срок до 30 април за изпитната сесия през май, съответно до 30 ноември за изпитната сесия през декември.“

4. Досегашната ал. 5 става ал. 8.

§ 8. Член 34 се изменя така:

„Чл. 34. (1) Висшите училища и Военно-медицинската академия:

1. изпращат в Министерството на здравеопазването в срок до 20 март за изпитната сесия през май и в срок до 20 октомври за изпитната сесия през декември списък на допуснатите до държавен изпит специализанти по съответните специалности и списък на специализантите по чл. 33, ал. 5;

2. уведомяват Министерството на здравеопазването в 7-дневен срок, но не по-късно от 30 април за изпитната сесия през май, съответно 30 ноември за изпитната сесия през декември, за решението си за допускане или недопускане на специализантите по чл. 33, ал. 5;

3. разпределят допуснатите до държавен изпит специализанти и специализантите по чл. 33, ал. 5 по комисиите за държавен изпит;

4. уведомяват председателите на изпитните комисии за броя на допуснатите до държавен изпит специализанти и броя на специализантите по чл. 33, ал. 5, разпределени в тяхната комисия, в срок до 5 април за изпитната сесия през май и в срок до 5 ноември за изпитната сесия през декември;

5. уведомяват специализантите за мястото, датата и часа на провеждане на изпитите в срок до 15 април за изпитната сесия през май и в срок до 15 ноември за изпитната сесия през декември;

6. изпращат на председателите на изпитните комисии извлечение от заповедта на министъра на здравеопазването за съответната комисия за държавен изпит за специалност, документите на допуснатите специализанти и изпитен протокол за всеки от тях в срок до 20 април за изпитната сесия през май и в срок до 20 ноември за изпитната сесия през декември, а за допуснатите специализанти по чл. 33, ал. 5 – в срок до 30 април за изпитната сесия през май, съответно до 30 ноември за изпитната сесия през декември.

(2) Ако бъде установено, че специализант по ал. 1, т. 1 или 2 е допуснат до държавен изпит в несъответствие с изискванията на наредбата, Министерството на здравеопазването уведомява за това висшето училище или Военномедицинската академия. До отстраняване на несъответствието специализантът не се допуска до държавен изпит.

(3) Председателите на изпитните комисии изпращат във висшите училища, а по военномедицинските специалности – във Военномедицинската академия, определените от тях изпитни дати в срок до 10 април за изпитната сесия през май и в срок до 10 ноември за изпитната сесия през декември.“

§ 9. В чл. 35 се създава изречение четвърто: „Решенията на изпитната комисия се вземат с обикновено мнозинство.“

§ 10. В чл. 39 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.
2. Създава се ал. 2:

„(2) В случаите по ал. 1 лицата подават заявление до ректора на висшето училище, регистрирало специализанта, в срока по чл. 33, ал. 2.“

§ 11. В чл. 40, ал. 2 думите „50 % от месечната минимална работна заплата за страната за един месец“ се заменят с „230 лв.“

§ 12. В чл. 41 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „специалност „Обща медицина“ се заличават.

2. В ал. 2 думата „Таксата“ се заменя с „Таксата по ал. 1 за иеклинични специалности и военномедицински специалности“, а думите „50 % от месечната минимална работна заплата за страната“ се заменят с „230 лв.“

3. Създава се нова ал. 3:

„(3) Таксата по ал. 1 за специалности за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“ за български граждани, граждани на държави – членки на Европейския съюз, на другите държави от Европейското икономическо пространство и на Швейцария, не може да надхвърля 460 лв. за един месец. Таксите за по-кратко от един месец практическо обучение се изчисляват пропорционално.“

4. Създават се ал. 4 и 5:

„(4) В таксата по ал. 3 се включват и разходи за консумативи, когато те се осигуряват от базата за обучение.

(5) Базите за обучение обявяват на интернет страниците си определените от тях такси за обучение по ал. 1.“

5. Досегашната ал. 3 става ал. 6.

§ 13. Създават се чл. 42а, 42б и 42в:

„Чл. 42а. На специализантите могат да се отпускат стипендии със средства от европейски проекти и програми или друг източник. Когато финансирането на стипендийте се извършива със средства от Европейските структурни фондове, размерът на стипендийите, редът и условията за предоставянето им се одобряват от комитета за наблюдение на съответната оперативна програма.

Чл. 42б. (1) За времето на обучение на специализантите, класирани на местата по чл. 45, ал. 2, обучаващи се по реда на чл. 11, ал. 1, т. 1 по клинични специалности, Министерството на здравеопазването заплаща на базата за обучение месечна субсидия в размер на две минимални работни заплати за страната и дължимите осигурителни вноски върху тях, а за специализантите по „Обща медицина“ – месечна субсидия в размер на два пъти минималния месечен размер на осигурителния доход за съответната икономическа дейност и квалификационна група

професии, определен със закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за съответната календарна година, и дължимите осигурителни вноски върху него.

(2) Въз основа на информацията по чл. 45, ал. 1 и ал. 3, т. 2 министърът на здравеопазването може със заповед да определи специалности, за които Министерството на здравеопазването да заплаща по-голям размер на месечната субсидия, но не повече от три минимални работни заплати за страната и дължимите осигурителни вноски върху тях.

Чл. 42в. (1) Базите за обучение могат да получават финансиране за обучение на специализанти по реда на чл. 11, ал. 1, т. 1 и от общини, от лечебни заведения по чл. 13, ал. 1 или по европейски проекти и програми.

(2) Лечебните заведения по чл. 13, ал. 1 могат да получават финансиране за обучение на свои служители по клинични специалности по реда на чл. 13 от общини или по европейски проекти и програми.

(3) Когато финансирането по ал. 1 и 2 се осъществява със средства от Европейските структурни фондове, размерът, редът и условията за предоставянето му се одобряват от комитета за наблюдение на съответната оперативна програма.“

§ 14. В чл. 43 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „чл. 45“ се добавя „и субсидията по чл. 42б“.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Министерството на здравеопазването склучва договори с висшите училища и Военномедицинската академия за предоставяне на средствата за финансиране на таксата за обучение по ал. 1.“

3. Създават се ал. 4, 5 и 6:

„(4) За предоставяне на субсидията по чл. 42б Министерството на здравеопазването склучва договори с базите за обучение, а за предоставяне на субсидията по чл. 42б на амбулаториите за първична медицинска помощ – бази за обучение по специалност „Обща медицина“, Министерството на здравеопазването склучва договори с висшите училища.

(5) Средствата за таксата за обучение по ал. 1 се предоставят на висшето училище въз основа на представена справка за проведеното обучение от специализантите, приети на места по чл. 45, ал. 2 в съответното висше училище или в база за обучение, която има сключен договор с него.

(6) Субсидията по ал. 4 се предоставя на тримесечие въз основа на представена справка за предстоящото обучение по клиничната специалност на специализантите, засели места по чл. 46, ал. 5.“

§ 15. В чл. 44 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създават се нови ал. 1 и 2:

„(1) Ръководителите на базите за обучение, които желаят да заявят места, финансираани от държавата, представят ежегодно до 15 май на директорите на регионалните здравни инспекции информация за броя и възрастовата структура на практикуващите в тях специалисти, потребностите на базата за обучение от специалисти и предложениета си за места за специализанти по чл. 45 през следващата календарна година.

(2) Ръководителите на лечебните заведения за болнична помощ, центровете за психично здраве, центровете за кожно-венерически заболявания, комплексните онкологични центрове, центровете за специална медицинска помощ и центровете за трансфузионна хематология, които желаят да назначат медицински и/или немедицински специалисти, за които е изплащана субсидия по чл. 42б, представлят ежегодно до 15 май на директорите на регионалните здравни инспекции информация за свободните длъжности по специалности.“

2. Досегашната ал. 1 става ал. 3 и в нея думите „от 1 до 31 май на министъра на здравеопазването“ се заменят с „до 15 юни в Националния център по обществено здраве и анализи“.

3. Досегашната ал. 2 става ал. 4 и в нея се създава т. 5:

„5. информацията по ал. 1 и 2 по специалности.“

4. Досегашната ал. 3 става ал. 5, като в нея след думите „Златен Хипократ“ се поставя запетая и се добавя „Златен Хермес с кадуцей“.

§ 16. Член 45 се изменя така:

„Чл. 45. (1) Националният център по обществено здраве и анализи обобщава информацията от анализите на състоянието на специалистите в здравеопазването по чл. 44, ал. 3 и 4 по области и в срок до 1 септември предоставя обобщената информация в Министерството на здравеопазването.

(2) Министърът на здравеопазването ежегодно в срок до 30 октомври определя със заповед броя на местата за специализанти за следващата календарна година, разпределени по специалности и по бази за обучение или висши училища, за които държавата ще финансира обучението по чл. 40, ал. 1 и/или чл. 41, ал. 1 и ще заплаща субсидия по чл. 42б.

(3) Местата за специализанти по ал. 2 се определят в съответствие с целите и приоритетите на националната здравна стратегия въз основа на:

1. информацията по ал. 1;

2. броя на специализантите по съответната специалност съгласно регистра на специализантите в системата на здравеопазването;

3. информацията по чл. 44, ал. 5.“

§ 17. В чл. 46 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „местата за специализанти“ се добавя „по неклинични специалности и специалности за лица с професионална квалификация „лекар по централна медицина“.

2. В ал. 2 думите „31 октомври“ се заменят с „30 ноември“.

3. В ал. 3 числото „1“ се заменя с „31“.

4. Създават се ал. 5 и 6:

„(5) Местата за специализанти по клинични специалности, за които държавата ще финансира обучението по чл. 40, ал. 1 и ще заплаща субсидия по чл. 42б, се обявяват по реда на чл. 17 и се заемат по реда на чл. 11, ал. 1, т. 1 в рамките на календарната година, за която са утвърдени, като в обявата задължително се отбелязва, че местата са финансиирани от държавата.

(6) Базите за обучение, включени в заповедта по чл. 45, ал. 1, уведомяват писмено Министерството на здравеопазването за всеки специализант, засел място по реда на ал. 5, в 7-дневен срок от сключването на договора по чл. 11, ал. 1, т. 1.“

§ 18. В чл. 47 думите „места, финансиирани от държавата“ се заменят с „места по чл. 46, ал. 1“.

§ 19. В чл. 48 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и се изменя така:

„(1) Финансирането на обучението по чл. 40, ал. 1 и чл. 41, ал. 1 на кандидатите, класирани на местата по чл. 46, ал. 1, започва от 1 януари на календарната година, за която са утвърдени местата.“

2. Създава се ал. 2:

„(2) Финансирането на обучението по чл. 40, ал. 1 и изплащането на субсидия по чл. 42б за специализантите, пристигащи на местата по чл. 46, ал. 5, започва от датата на започване на обучението им за придобиване на специалност по реда на чл. 46, ал. 5.“

§ 20. В глава пета „Определяне на местата за специализанти, финансиирани от държавата“ се създават чл. 48а и 48б:

„Чл. 48а. (1) След придобиването на специалност специализантите, за които е изплащана субсидия по чл. 42б, са длъжни да работят по придобитата специалност в избрани от тях лечебни заведения, определени по реда на чл. 48б, за срок от три години.

(2) Специализантите, за които е изплащана субсидия по чл. 42б, са длъжни да заночнат работа по специалността в лечебно заведение по ал. 1 в 6-месечен срок от придобиването на права на специалист.

(3) В случай че специализант, за когото е изплащана субсидия по чл. 42б не изпълни задължението си по ал. 1, той дължи обезщетение на Министерството на здравеопазването в размер на изплатената субсидия по чл. 42б за срока на неговото обучение. Ако специализантът е отработил част от тригодишния

срок по ал. 1, обезщетението се изчислява пропорционално.

(4) Лицата по ал. 1 уведомяват регионалната здравна инспекция, на територията на която се намира лечебното заведение, за започването на работа по специалността, както и за всяка промяна в това обстоятелство до изтичане на срока по ал. 1.

(5) Регионалната здравна инспекция уведомява на всяко тримесечие Националния център по обществено здраве и анализи за специализантите по ал. 1, започнали работа в лечебни заведения на територията на областта.

(6) Въз основа на информацията по ал. 5 Националният център по обществено здраве и анализи представя в Министерството на здравеопазването ежегоден доклад.

Чл. 48б. (1) По предложение на директора на Националния център по обществено здраве и анализи министърът на здравеопазването ежегодно в срок до 31 декември определя по специалности лечебните заведения за болнична помощ, центровете за психично здраве,

центровете за кожно-венерически заболявания, комплексните онкологични центрове, центровете за специална медицинска помощ и центровете за трансфузионна хематология, в които специализантите по чл. 48а, ал. 1 могат да започнат работа, както и областите или общините, на територията на които тези специализанти могат да започнат работа в лечебни заведения за извънболнична помощ.

(2) Предложението по ал. 1 се изготвя въз основа на информацията от анализите на състоянието на специалистите в здравеопазването по чл. 44, ал. 3 и 4 по области и информацията от Националната здравна карта и се отправя в срок до 1 септември.

(3) Определените от министъра на здравеопазването лечебни заведения, области и общини се публикуват на интернет страниците на Националния център по обществено здраве и анализи и Министерството на здравеопазването.

§ 21. Приложение № 1 към чл. 1, ал. 2 се изменя така:

„Приложение № 1
към чл. 1, ал. 2

Номенклатура на специалностите и сроковете за придобиването им в системата на здравеопазването

№ по ред	Специалност	Срок на обучението в години	Код на специалността*
<i>I. Специалности за лица с професионална квалификация „лекар“</i>			
Клинични специалности			
1.	Акушерство и гинекология	4	1001
2.	Ангиология	4	1002
3.	Аnestезиология и интензивно лечение	4	1003
4.	Вътрешни болести	5	1004
5.	Гастроентерология	4	1005
6.	Гериатрична медицина	4	1006
7.	Гръден хирургия	5	1007
8.	Детска гастроентерология	4	1008
9.	Детска ендокринология и болести на обмяната	4	1009
10.	Детска кардиология	4	1010
11.	Детска клинична хематология и онкология	4	1011
12.	Детска неврология	4	1012
13.	Детска нефрология и хемодиализа	4	1013
14.	Детска пневмология и фтизиатрия	4	1014
15.	Детска психиатрия	4	1015
16.	Детска ревматология	4	1016
17.	Детска хирургия	5	1017
18.	Ендокринология и болести на обмяната	4	1018
19.	Инфекциозни болести	4	1019
20.	Кардиология	4	1020
21.	Кардиохирургия	5	1021

№ по ред	Специалност	Срок на обучението в години	Код на специалността*
22.	Клинична алергология	4	1022
23.	Клинична вирусология	3	1023
24.	Клинична имунология	4	1024
25.	Клинична лаборатория	4	1025
26.	Клинична микробиология	4	1026
27.	Клинична токсикология	4	1027
28.	Клинична фармакология и терапия	4	1028
29.	Клинична хематология	4	1029
30.	Кожни и венерически болести	4	1030
31.	Лицео-челюстна хирургия	5	1031
32.	Лъчелечение	4	1032
33.	Медицинска генетика	4	1033
34.	Медицинска онкология	5	1034
35.	Медицинска паразитология	3	1035
36.	Неврохирургия	5	1036
37.	Исонатология	4	1037
38.	Нервни болести	4	1038
39.	Нефрология	4	1039
40.	Нукlearна медицина	4	1040
41.	Образна диагностика	4	1041
42.	Обща и клинична патология	4	1042
43.	Обща медицина	3	1043
44.	Ортопедия и травматология	5	1044
45.	Очни болести	4	1045
46.	Педиатрия	4	1046
47.	Пластиично-възстановителна и естетична хирургия	5	1047
48.	Пневмология и фтизиатрия	4	1048
49.	Професионални болести	4	1049
50.	Психиатрия	4	1050
51.	Ревматология	4	1051
52.	Спешна медицина	5	1052
53.	Спортна медицина	4	1053
54.	Съдебна медицина и деонтология	3	1054
55.	Съдебна психиатрия	4	1055
56.	Съдова хирургия	5	1056
57.	Трансфузионна хематология	4	1057
58.	Урология	5	1058
59.	Ушино-носно-гърлени болести	4	1059
60.	Физикална и рехабилитационна медицина	4	1060
61.	Хирургия	5	1061
	Неклинични специалности		
1.	Биохимия	4	1062
2.	Епидемиология на инфекциозните болести	3	1063
3.	Икономика на здравсопазването	2	1064

№ по ред	Специалност	Срок на обучението в години	Код на специалността*
4.	Комунална хигиена	4	1065
5.	Медицина на бедствените ситуации (на катастрофите)	3	1066
6.	Обща хигиена	3	1067
7.	Патофизиология	3	1068
8.	Радиационна хигиена	3	1069
9.	Радиобиология	4	1070
10.	Социална медицина и здравен менеджмънт	4	1071
11.	Токсикология	3	1072
12.	Трудова медицина	4	1073
13.	Фармакология	4	1074
14.	Хигиена на детското-юношеската възраст	3	1075
15.	Хранене и диететика	3	1076
<i>II. Специалности за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“</i>			
1.	Биохимия	4	2062
2.	Дентална имплантология	3	2077
3.	Дентална клинична алтергология	3	2078
4.	Детска дентална медицина	3	2079
5.	Дентална образна диагностика	3	2080
6.	Обща дентална медицина	3	2081
7.	Оперативно зъболечение и ендодонтия	3	2082
8.	Орална хирургия	3	2083
9.	Ортодонтия	3	2084
10.	Пародонтология и заболявания на оралната лигавица	3	2085
11.	Протетична дентална медицина	3	2086
12.	Социална медицина и обществено дентално здраве	3	2087
<i>III. Специалности за лица с професионална квалификация „лекар“ – преподаватели във факултети по дентална медицина</i>			
<i>Клинични специалности</i>			
1.	Дентална образна диагностика	3	1080
<i>IV. Специалности за лица, притежаващи едновременно професионална квалификация „лекар“ и професионална квалификация „лекар по дентална медицина“</i>			
<i>Клинични специалности</i>			
1.	Дентална, орална и лицево-челюстна хирургия	4	3088
<i>V. Специалности за лица с професионална квалификация „магистър-фармацевт“</i>			
<i>Клинични специалности</i>			
1.	Клинична фармация	3	4089
2.	Клинична химия	3	4090
<i>Неклинични специалности</i>			
1.	Анализ на лекарствените продукти	3	4091
2.	Биохимия	4	4062
3.	Болнична фармация	3	4092
4.	Лечебни растения и фитофармацевтични продукти	3	4093
5.	Организация и икономика на дистрибуторската и аптечната практика	3	4094

№ по ред	Специалност	Срок на обучението в години	Код на специалността*
6.	Организация и икономика на фармацевтичното производство	3	4095
7.	Технология на лекарствата с биофармация	3	4096
8.	Токсикология и токсикологичен анализ	3	4097
9.	Фармакология и фармакотерапия	3	4098
<i>VI.</i>	<i>Специалности за лица с професионална квалификация по медицинска професия от професионално направление „Здравни грижи“</i>		
	<i>Клинични специалности</i>		
1.	Аnestезиология и интензивни грижи (за медицински сестри и акушерки)	1	5099
2.	Анаратно поддържане на извънтелесно кръвообращение (за медицински сестри и фелдшери)	1	5100
3.	Консултант по проблемите на майчинството и развитието на новороденото (за медицински сестри и акушерки)	1	5101
4.	Операционна и превързочна техника (за медицински сестри и акушерки)	1	5102
5.	Педиатрични здравни грижи (за медицински сестри и фелдшери)	1	5103
6.	Психиатрични здравни грижи (за медицински сестри и фелдшери)	1	5104
7.	Специфични грижи за пациенти с онкологични заболевания (за медицински сестри и фелдшери)	1	5105
8.	Специфични грижи за трансплантирани пациенти (за медицински сестри)	1	5106
9.	Специална медицинска помощ (за медицински сестри, фелдшери и акушерки)	1	5107
	<i>Неклинични специалности</i>		
1.	Болнична хигиена (превенция и контрол на инфекциите)	1	5108
2.	Гериатрични здравни грижи (за медицински сестри и фелдшери)	1	5109
3.	Консултант по кърмене и здравословно и диетично хранене	1	5110
4.	Клинична социална работа (за медицински сестри, акушерки, фелдшери и рехабилитатори)	1	5111
5.	Обществено здравопазване	1	5112
6.	Първични здравни грижи (за медицински сестри, фелдшери и акушерки)	1	5113
<i>VII.</i>	<i>Специалности за лица с висше немедицинско образование</i>		
	<i>Клинични специалности</i>		
1.	Клинична психология (за психологи)	3	6114
2.	Клинична химия (за лица с квалификация в областта на биологическите и химическите науки и биотехнологиите)	3	6090
3.	Лабораторна вирусология (за лица с квалификация в областта на биологическите науки и биотехнологиите)	3	6115
4.	Лабораторна имунология (за биологи, биохимици, молекуларни биологи, биотехнологи)	3	6116
5.	Лабораторна микробиология (за лица с квалификация в областта на биологическите науки и биотехнологиите)	4	6117

№ по ред	Специалност	Срок на обучението в години	Код на специалността*
6.	Медицинска радиологична физика (за лица с квалификация в областта на физическите и инженерните науки)	3	6118
Неклинични специалности			
1.	Анализ на лекарствените продукти (за химици)	3	6091
2.	Биофизика (за биолози и физици)	3	6119
3.	Биохимия (за биохимици, биолози, молекуларни биолози, химици, генетици и биотехнологии)	4	6062
4.	Икономика на здравеопазването	2	6064
5.	Лечебни растения и билково дело (за лица с квалификация в областта на биологическите науки и биотехнологии)	3	6120
6.	Медицинска зоология (за биолози)	3	6121
7.	Медицинска информатика и здравен мениджмънт	3	6122
8.	Медицинска санитарна физика (за инженери и физици)	3	6123
9.	Медицинска санитарна химия (за лица с квалификация в областта на химическите науки, скрологията, химични и металургични технологии, биотехнологии и хранителни технологии)	3	6124
10.	Организация и икономика на фармацевтичното производство (за биолози, икономисти, химици и инженер-химици)	3	6095
11.	Радиационна хигиена (за лица с квалификация в областта на биологическите, химическите, физическите науки и биотехнологии)	3	6069
12.	Радиobiология (за лица с квалификация в областта на биологическите, химическите, физическите науки, биотехнологиите и генното и клетъчното инженерство)	4	6070
13.	Санитарно инженерство (за инженери и архитекти)	3	6125
14.	Теоретични основи на медицинската химия (за химици)	3	6126
15.	Токсикология (за лица с квалификация в областта на биологическите и химическите науки, биотехнологиите, скрологията, инженерната химия, химичните, металургичните и хранителните технологии)	3	6072
VIII.	Специалности за лица с висше медицинско и немедицинско образование		
Неклинични специалности			
1.	Анатомия, хистология и цитология (за лекари, лекари по дентална медицина, биолози, молекуларни биолози)	3	1127 (за лекари) 2127 (за лекари по дентална медицина) 6127 (за биолози и молекуларни биолози)
2.	Медицинска биология (за лекари, биолози, молекуларни биолози)	3	1128 (за лекари) 6128 (за биолози и молекуларни биолози)
3.	Медицинска педагогика (за лекари, лекари по дентална медицина, фармацевти, лица с професионална квалификация по медицинска професия от професионално направление „Здравни грижи“, педагоги, психологи)	3	1129 (за лекари) 2129 (за лекари по дентална медицина) 4129 (за фармацевти) 5129 (за лица с професионална квалификация по медицинска професия от професионално направление „Здравни грижи“) 6129 (за педагоги и психологи)

№ по ред	Специалност	Срок на обучението в години	Код на специалността*
4.	Правно регулиране в здравопазването (за магистри, работещи в системата на здравопазването)	2	1130 (за лекари) 2130 (за лекари по дентална медицина) 4130 (за фармацевти) 5130 (за лица с професионална квалификация по медицинска професия от професионално направление „Здравни грижи“) 6130 (за лица с висше немедицинско образование)
5.	Физиология (за лекари, лекари по дентална медицина, биологи и молекуларни биологи)	3	1131 (за лекари) 2131 (за лекари по дентална медицина) 6131 (за биологи и молекуларни биологи)
IX.	Военномедицински специалности за лица с образователно-квалификационна степен „магистър“ по „медицина“, „дентална медицина“ или „фармация“		
1.	Авиационна медицина (за лекари)	3	1132
2.	Военна токсикология	4	1133 (за лекари) 2133 (за лекари по дентална медицина) 4133 (за фармацевти)
3.	Военномедицинско планиране	3	1134 (за лекари) 2134 (за лекари по дентална медицина) 4134 (за фармацевти)
4.	Военномедицинско снабдяване (за фармацевти)	3	4135
5.	Превантивна военна медицина	3	1136 (за лекари) 2136 (за лекари по дентална медицина) 4136 (за фармацевти)

* Първата цифра от кода показва придобитата професионална квалификация, както следва:

1 – лекар;

2 – лекар по дентална медицина;

3 – едновременно професионална квалификация „лекар“ и професионална квалификация „лекар по дентална медицина“;

4 – магистър-фармацевт;

5 – професионална квалификация по медицинска професия от професионално направление „Здравни грижи“;

6 – лица с висше немедицинско образование.“

§ 22. В приложение № 2 към § 3 от преходните и заключителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. Думите „§ 3“ се заменят с „§ 4“.

2. В раздел I „Специалности за лица с професионална квалификация „лекар“ се създават редове 42 – 45:

„42. Вирусология	Клинична вирусология
43. Клинична хематология, придобита след призната специалност Детски болести	Детска клинична хематология и онкология
44. Микробиология	Клинична микробиология
45. Съдебна медицина	Съдебна медицина и деонтология“.

3. В раздел II „Специалности за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“ се създава ред 17:

„17. Социална хигиена и организация на здравопазването	Социална медицина и обществено дентално здраве“.

4. В раздел IV „Специалности за лица с висше немедицинско образование“ се създават редове 6 – 8:

„6. Вирусология (за биологи и микробиологи)

7. Микробиология (за микробиологи, молекуларни биологи, биологи и биотехнологи)

8. Санитарна химия (за химици)

Лабораторна вирусология (за лица с квалификация в областта на биологическите науки и биотехнологиите)

Лабораторна микробиология (за лица с квалификация в областта на биологическите науки и биотехнологиите)

Медицинска санитарна химия (за лица с квалификация в областта на химическите науки, екологията, химични и металургични технологии, биотехнологии и хранителни технологии)“.

5. В раздел VI „Специалности за лица с професионална квалификация по медицинска професия от професионално направление „Здравни грижи“ се създава ред 4:

„4. Медицинска сестра за социални дейности

Клинична социална работа“.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 23. (1) Специализантите, които към момента на влизане в сила на тази наредба се обучават за придобиване на клинична специалност и са класирани на места по чл. 45, довършват обучението си по реда и при условията, при които са присти.

(2) Специализантите, които към момента на влизане в сила на тази наредба се обучават за придобиване на специалност „Обща медицина“, могат да:

1. довършат обучението си по реда и при условията, при които са присти;

2. продължат обучението си по реда на тази наредба, като сключат договор по чл. 11, ал. 1, т. 1 и в 7-дневен срок от сключването на договора подадат във висшето училище, което ги е регистрирало, заявление за прекратяване на обучението въз основа на заповед на ректора; в 14-дневен срок от прекратяване на обучението въз основа на заповед на ректора висшето училище писмено уведомява за това Министерството на здравопазването.

(3) Специализантите, които към момента на влизане в сила на тази наредба се обучават за придобиване на специалности за лица с професионална квалификация „лекар по дентална медицина“, довършват обучението си по реда и при условията, при които са присти.

§ 24. (1) В 20-дневен срок от влизане в сила на наредбата ръководителите на базите за обучение, които желаят да заявят места, финансираны от държавата за 2019 г. и 2020 г., представят на директорите на регионалните здравни инспекции информацията по чл. 44, ал. 1.

(2) Регионалните здравни инспекции предоставят в Националния център по обществено здраве и анализи информацията по ал. 1 и по чл. 44, ал. 4, т. 1 – 4 в 10-дневен срок от изтичане на срока по ал. 1.

(3) В 20-дневен срок от получаването на информацията по ал. 2 Националният център

по обществено здраве и анализи я обобщава и я предоставя в Министерството на здравопазването.

(4) В 15-дневен срок от получаване на обобщената информация по ал. 3 министърът на здравопазването определя със заповед броя на местата за специализанти по клинични специалности за 2019 г. и 2020 г., разпределени по специалности и по бази за обучение, за които държавата ще финансира обучението по чл. 40, ал. 1 и ще заплаща субсидия по чл. 426.

(5) Местата по ал. 4 се обявяват по реда на чл. 17 и се засемат по реда на чл. 11, ал. 1, т. 1 от датата на заповедта по ал. 4 до 31.12.2020 г., като в обявата задължително се отбелязва, че местата са финансираны от държавата.

(6) Финансирането на обучението по чл. 40, ал. 1 и изплащането на субсидия по чл. 426 за специализантите, приети на местата по ал. 4, започва от датата на започване на обучението им за придобиване на специалност по реда на ал. 4.

(7) Първият снисък с лечебни заведения, области и общини по чл. 486 се изготвя до 31.12.2020 г.

§ 25. (1) Специализантите, приети на места спрямо заплащане по реда на отменената Наредба № 34 от 2006 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването, които продължават обучението си по реда на § 1, ал. 1, т. 1 от преходните и заключителните разпоредби на Наредба № 1 от 2015 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването, могат да продължат обучението си на места, финансираны от друг източник, като подадат заявление до висшето училище, в което са записани за обучение за придобиване на специалност.

(2) В 7-дневен срок от подаване на заявлението по ал. 1 висшето училище организира склучване на анекс към договора за обучение за промяна на вида на мястото, засемано от специализанта.

(3) След приключване на финансирането на обучението от друг източник специализантите продължават обучението си на места срещу заплащане.

§ 26. (1) Обучението за придобиване на специалност на специализантите по § 8 от преходните и заключителните разпоредби на Наредба № 1 от 2015 г. за придобиване на специалност в системата на здравосъздаването, които в срок до 1.06.2020 г. не са положили успешно държавния изпит за специалност, се прекратява със заповед на ректора на висшето училище, в което са зачислени.

(2) След прекратяване на обучението по ал. 1 лицата могат да кандидатстват за започване на обучение за придобиване на специалност по реда на глава втора. В този случай може да се зачита част от проведеното от тях обучение при условия и по ред, определени от висшето училище.

(3) Обучението на специализантите, обучащи се по реда на отменената Наредба № 34 от 2006 г. за придобиване на специалност в системата на здравосъздаването, което не е приключило с успешно полагане на държавния изпит за специалност в срока по чл. 12, ал. 8 на отменената Наредба № 34 от 2006 г. за придобиване на специалност в системата на здравосъздаването, се прекратява със заповед на ректора на висшето училище, в което е записан специализантът.

§ 27. Наредбата е съгласувана с министъра на образованието и науката и с министъра на финансите.

Министър:
Кирил Ананиев

5645

МИНИСТЕРСТВО НА ОТБРАНАТА

ИНСТРУКЦИЯ № И-4 от 4 юли 2019 г.

за условията, редът и процедурите за организиране на работата на административните структури в Министерството на от branата

Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С тази инструкция се уреждат условията, редът и процедурите за организиране на работата на административните структури в Министерството на от branата.

Чл. 2. Административни структури са дирекциите и звената от Министерството на от branата, които осъществяват своята дейност при спазване на принципите на законност, отговорност, ефективност, субординация и координация, доверие, оперативност, ангажираност и съвместност при изпълнение на задачите.

Чл. 3. (1) Административните структури организират дейността си самостоятелно за изпълнение на функциите, възложени им с Устройствения правилник на Министерството на от branата.

(2) Министърът на от branата, началникът на от branата, постоянният секретар на от branата, заместник-министърите на от branата и заместник-началниците на от branата възлагат конкретни задачи на отделните административни структури.

(3) Задачите по ал. 2 могат да бъдат възложени в устна или писмена форма. Ръководителите на административни структури имат право да поискат устно поставената задача да бъде разпоредена писмено.

(4) Ръководителите на административните структури изпълняват поставените задачи в указаните срокове и докладват чрез ресорния заместник-министр, началника на от branата или постоянния секретар на от branата.

(5) Ръководителите на административните структури, пряко подчинени на министъра на от branата, докладват за изпълнението на поставените им задачи на министъра.

Чл. 4. Ръководителите на административни структури могат да правят предложения в рамките на своята компетентност до министъра на от branата съгласувано с ресорния заместник-министр, началника на от branата или постоянния секретар на от branата.

Глава втора УСЛОВИЯ, РЕД И ПРОЦЕДУРИ ЗА ОРГАНИЗИРАНЕ НА РАБОТАТА

Чл. 5. Ръководителите на административни структури в Министерството на от branата:

1. организират, ръководят и контролират дейността на подчинената им структура;

2. носят отговорност за точното и своевременното изпълнение на възложените им задачи.

Чл. 6. (1) В изпълнение на възложените им самостоятелни или съвместни задачи ръководителите на административни структури си взаимодействат директно чрез пряка комуникация, по електронен път, без да водят прениска помежду си. Водене на прениска между отделните административни структури се извършва в следните случаи:

1. когато това е елемент на нормативно регламентирана процедура;

2. когато е необходимо окомпликуване с доказателства по искане на правораздавателен орган или органи на държебното производство;

3. когато нивото на класификация на документа не позволява обмен по електронен път;

4. когато възникне технически или технологичен проблем, възпрепятстващ комуникацията по електронен път.

(2) Ако поставената задача се отнася до няколко административни структури, отговорна за изпълнението и спазването на срока